

„Бащинъ языкъ.“ \*) На другъ-тѣ странѣ на плочъ-тѣ трѣбва да има успорядны двойны прѣчици, широкы спорядъ рѣкописный букварь въ „Бащинъ Языкъ.“ Сѣще-то азбуку не трѣбва да ся дава на дѣца-та да го пишѣтъ отъ прѣвъ пѣтъ.

Учитель-тѣ събира дѣца-та около чернѣ-тѣ дѣскѣ и гы учи какъ да дрѣжятъ тебишира въ дѣсенъ-тѣ рѣкѣ.

Ето примѣръ отъ прѣвъ урокъ:

*Учишель.* Глядайте, дѣца, що дрѣжѣ въ рѣкѣ-тѣ? Въ коѣ рѣкѣ дрѣжѣ тебишира? Глядайте какъ го дрѣжѣ. Благойче, хвани тебиширъ-тѣ като мене. А сега ты Богдане, Драгане, и т. н. Глядайте, какво щѣ правѣ съ тебишира на дѣскѣ-тѣ. Това е *шочка*, *шочка*. Що е това, Петко? *Пешко*. Точка. *Учишель.* Кажѣте всичкы, що е това? *Всичкы*. Точка. *Учишель.* Дѣ, Цвѣтко, земи тебишира, та направи и ты на дѣскѣ-тѣ точкѣ. А сега пакъ ты, Веселине, и т. н. На, колко точки написахме; ето азъ щѣ гы заличѣ всичкы-ты. Кажѣ, Драгане, сега: колко точки направихъ? *Драганъ*. Двѣ точки. *Учишель.* Добрѣ (обръща камъ всичкы-ты) дѣца, колко сѣ всичкы-ты точки? \*\*) *Вси-ши ученици*. Двѣ точки. *Учишель.* Добрѣ! нѣ една-та точка стои по-нагорѣ, а друга-та по-надолу. Покажи, Петко, коя е отгорѣ и коя е отдолу? А и ты Стойче, а и ты. . . . Сега турямъ още еднѣ точкѣ: колко сѣ всичкы-ты? *Едно ошѣ дѣца-ша*. Три точки. *Учишель.* Кажѣте, всичкы,

\*) Страници-ты сѣ бѣлѣжены спорядъ второ-то издание, 1871 година.

\*\*) Това е общый начинъ на прѣвоначально-то обучение: сполученый отговоръ на единъ ученикъ трѣбва да ся повтори и отъ всичкы-ты ученици.